

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010175
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010175.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2022, v trestnej veci obžalovaného M. N., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/10/2022 zo dňa 19.04.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom sp.zn. 1T/10/2022 zo dňa 19.04.2022 uznal obžalovaného M. N. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 26.10.2021 asi o 20.50 hod. na ulici G. O. v Z. Z., medzi bytovými domami č. XX a XX fyzicky napadol F. N., ktorý sedel vedľa neho na lavičke tak, že sa na neho vrhol, snažil sa ho privaliť, ku krku mu priložil nôž, ktorý držal v ľavej ruke, povedal mu, aby mu dal, čo má pri sebe, lebo ho bodne a zareže, pričom keď sa F. N. bránil, nožikom mu prerezal ľavé predné vrecko bundy, ktorú mal na sebe, vybral peňaženku, z ktorej vybral 200,- Eur v hotovosti, túto následne hodil na zem, čím takto F. N. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX/X, L., odcudzením vecí spôsobil škodu vo výške 200,- Eur a poškodením bundy škodu vo výške 100,- Eur, povrchové poranenia, reznú ranu na ľavej strane krku o dĺžke 1,5 cm, odreniny na pravej strane krku, rany na chrbte pravej ruky nad skĺbením II. záprsnej kosti a základného článku II. prsta pravej ruky, v medziprstovom priestore II. A III. prsta pravej ruky, odreniny nad II. článkom palca ľavej ruky, odreniny nad III., IV. článkom prstu na ľavej ruke, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 3 až 5 dní.

Za to okresný súd obžalovanému podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil okresný súd obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému F. N. náhradu škody vo výške 300,- Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal ihneď po jeho vyhlásení ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný M. N. a obhajca obžalovaného, a to čo do výroku o vine aj treste. Obhajca obžalovaného následne písomne doplnil dôvody odvolania, a to podaním zo dňa 18.05.2022, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 19.05.2022. Obžalovaný M. N. prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie odôvodnil tým, že jeho obrana spočíva v tvrdení, že pri použití násilia voči poškodenému nemal úmysel zmocniť sa cudzej veci, ale drogy, za ktorú poškodenému zaplatil prostredníctvom tretej osoby, ktorú obranu prvostupňový súd vyhodnotil ako účelovú. Z dvoch protichodných verzií dôvodov napadnutia poškodeného súd pre základ svojho rozhodnutia zobral do úvahy verziu uvedenú poškodeným, ktorú podľa názoru súdu „spravdepodobňuje“ prepis telefonického hovoru poškodeného N. na tiesňovú linku XXX, v ktorom poškodený takmer bezprostredne po skutku

uvádzal, že mu ukradli 200,- Eur. Na základe tejto skutočnosti mal súd za preukázané, že obžalovaný sa za použitia násilia skutočne zmocnil finančnej hotovosti vo výške 200,- Eur, ktorá tvorila vlastníctvo poškodeného N.. Prvostupňový súd sa nestotožnil ani s obranou obžalovaného, spočívajúcou v tvrdení, že svojím konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, pretože nemal úmysel zmocniť sa svojím konaním cudzej veci, ale chcel získať vec, ktorá bola podľa neho názoru jeho a ktorá mu vlastnícky patrila. K právnomu posúdeniu cudzej veci súd uviedol, že ak by aj pripustil, že sa obžalovaný skutočne zmocnil drogy, za ktorú poškodenému N. zaplatil, táto sa nemohla stať vlastníctvom poškodeného. Súd s odkazom na citáciu z publikovaného komentára k Trestnému zákonu poukázal na to, že drogy sú vo všeobecnosti nelegálnou komoditou a jej držba nepožíva žiadnu právnu ochranu. Súd ďalej uviedol, že k takejto veci nie je možné v zmysle ust. § 123 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v spojení s § 125 ods. 2 Občianskeho zákonníka nadobudnúť vlastnícke právo, ani iné majetkové právo, pretože takúto vec môže vlastníť len štát alebo určená právnická osoba na základe osobitného povolenia. Obžalovaný považuje rozsudok v celom rozsahu za nezákonný, a to z viacerých dôvodov. V skutkovej vete rozsudku je výslovne uvedené, že obžalovaný sa dňa 26.10.2021 od poškodeného N. násilím zmocnil finančnej hotovosti vo výške 200,- Eur. Skutok kladený obžalovanému za vinu tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, nebol preukázaný vykonaným dokazovaním. Žiadny z vykonaných dôkazov nespochybniteľným spôsobom nepreukázal skutočnosť, že obžalovaný mal v úmysle zmocniť sa finančnej hotovosti, patriacej poškodenému N.. Vonkoncom nebolo žiadnym z vykonaných dôkazov nespochybniteľným spôsobom preukázané, že obžalovaný sa použitím násilia skutočne zmocnil od poškodeného N. finančnej hotovosti vo výške 200,- Eur. Úplne v rozpore so skutkovou vetou uvedenou v rozsudku a úplne v rozpore so závermi súdu vyslovenými v odôvodnení rozsudku znalecký posudok, ktorý vypracoval Kriminálny a expertízny ústav PZ, odbor prírodovedného skúmania kriminologickej identifikácie M. G., výslovne preukázal, že obžalovaný nikdy nedržal v ruke peňaženku poškodeného N., ktorú mal podľa jeho tvrdení obžalovaný vyrezať z jeho zimnej bundy, mal ju odtiaľ vybrať, peňaženku otvoriť, vybrať z nej hotovosť vo výške 200,- Eur a túto následne odhodiť. Bolo preukázané, že poškodený preukázateľne klamal o spôsobe spáchania skutku obžalovaným a súčasne tým preukázateľne klamal aj o následkoch tohto skutku v podobe výšky škody, ktorá mala byť poškodenému N. konaním obžalovaného spôsobená. Biologické stopy obžalovaného boli identifikované na tej časti zimnej bundy poškodeného, ktorú obžalovaný rozrezal v presvedčení, že tam poškodený N. ukrýva drogu, za ktorú mu obžalovaný už prostredníctvom tretej osoby vopred zaplatil. Je potom prakticky vylúčené, aby na časti odevu poškodeného, ktorej sa obžalovaný dotýkal, jeho biologické stopy ostali a na peňaženke, ktorú údajne držal v ruke oveľa dlhšie, intenzívnejšie a dotýkal sa jej na viacerých miestach, jeho biologické stopy neostali. Jediným možným záverom tejto logickej úvahy podporenej vykonanými dôkazmi je záver, že obžalovaný peňaženku poškodeného v ruke nikdy nedržal, finančnú hotovosť vo výške 200,- Eur z nej nevybral a nikdy nemal úmysel zmocniť sa týchto finančných prostriedkov okrem iného aj preto, že ich z dôvodu dostatku vlastných finančných prostriedkov nepotreboval a o ich existencii nemal žiadnu vedomosť. Obžalovaný je presvedčený o tom, že súdom ponúkaný spôsob vyhodnocovania vykonaných dôkazov je nezákonný a neobhájiteľný. Je totiž podľa názoru obžalovaného neprípustné, ak exaktný vedecký dôkaz zabezpečený OČTK, ktorý jednoznačným spôsobom potvrdzuje verziu priebehu skutku poskytnutú obžalovaným, súd nebral do úvahy a namiesto toho sa pri rozhodovaní o vine obžalovaného priklonil k verzii poskytnutej poškodeným, ktorá je podľa výslovného tvrdenia súdu len „spravdepodobnená“ na základe prepisu telefonického rozhovoru poškodeného na tiesňovú linku. Takýto postup vyhodnocovania vykonaných dôkazov je podľa názoru obžalovaného popretím zásady „in dubio pro reo“. Pri týchto svojich úvahách navyše súd vôbec nezohľadnil preukázanú skutočnosť, že poškodený je drogový díler. Len ťažko je možné očakávať, že takáto osoba pri oznamovaní podozrenia zo spáchania trestného činu na tiesňovú linku oznámi, že iná osoba sa pokúsila zmocniť svojej drogy, ktorú mal poškodený ako jej predajca, t.j. páchatel' trestného činu, v držbe. Nie je možné očakávať, že díler drog polícii sám dobrovoľne oznámi, že ho napadol konzument drogy, ktorému odmietol vydať ním už zaplatenú drogu. Na základe vykonaných dôkazov bolo nespochybniteľným spôsobom preukázané a samotným obžalovaným opakovane výslovne potvrdené, že fyzicky napadol poškodeného N., pričom tohto konania sa dopustil tak, že mal v ruke nôž s čepeľou dlhou cca 5 cm. Žalovaný naproti tomu popiera, že by mal poškodeného vyzývať, aby mu dal všetko, čo má. Počas celého priebehu deja sa obžalovaný obracal na poškodeného N. s výzvou „daj mi moje veci“, pričom slangový výraz „moje veci“ predstavuje pomenovanie pre drogy. Odhliadnuc od obsahovo protichodných výpovedí poškodeného N. a obžalovaného je potrebné zdôrazniť a poukázať na to, že žiadny z vykonaných dôkazov samostatne jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom nepotvrdil ani nevyvrátil niektorý z dvoch možných motívov tohto násilného konania obžalovaného. Realnosť niektorého z týchto dvoch motívov je potom

potrebné skúmať v kontexte a v súvislostiach viacerých vykonaných dôkazov. Poškodený N. tvrdí, že obžalovaný ho napadol s úmyslom zmocniť sa jeho hotovosti vo výške 200,- Eur. Poškodený súčasne tvrdí, že obžalovaný sa tejto jeho finančnej hotovosti skutočne aj násilím zmocnil. Obžalovaný naopak tvrdí, že voči poškodenému N. použil násilie v úmysle zmocniť sa drogy, za ktorú poškodenému N. predtým už riadne zaplatil spôsobom, ktorý je v komunite predajcov drog a jej konzumentov bežný a zaužívaný a ktorú z tohto dôvodu považoval za svoje vlastníctvo. Verziu o motíve konania obžalovaného, poskytnutú OČTK poškodeným N. a podporenú jeho tvrdeniami o tom, že nie je dílerom drog, že obžalovaný si dňa 26.10.2021 od neho žiadnu drogu nekúpil a že sa toho dňa s obžalovaným nestretol za účelom predaja drog, len čiastočne potvrdzujú iba výpovede svedka I. E.. Tento svedok uviedol, že nemá vedomosť o pôsobení poškodeného N. ako drogového dílera a nepotvrdil ani to, že poškodený N. a obžalovaný sa mali v daný deň stretnúť za účelom predaja drogy. Ani výpoveď svedka I. E. ale nepreukazuje pravdivosť tvrdenia poškodeného N. o tom, že obžalovaný ho napadol s úmyslom zmocniť sa peňazí poškodeného N. alebo akejkoľvek inej veci, ktorú u seba poškodený N. mal mať a ktorá súčasne nepatrila obžalovanému. Verzia o motíve konania obžalovaného poskytnutá OČTK samotným obžalovaným, hovoriaca o tom, že motív jeho násilného konania smerujúceho voči poškodenému N. bol úmysel zmocniť sa od neho drogy, predaj ktorej bol vopred dohodnutý a ktorá bola obžalovaným poškodenému N. už vopred zaplatená, je naproti tomu v rôznom rozsahu a v rôznej intenzite podporená tromi inými vykonanými dôkazmi. Prvým je výpoveď svedka S. G., poskytnutá pri jeho konfrontácii s obžalovaným dňa 31.01.2022. Tento svedok výslovne potvrdil, že poškodený N. je známym predajcom drog, od ktorého si drogy opakovane kupoval a ako samotný svedok, tak aj obžalovaný. Svedok S. G. ďalej výslovne potvrdil, že v ten istý deň v dopoludňajších hodinách si od poškodeného N. spolu s ďalšími inými osobami drogu kúpil aj on sám. Tento svedok ďalej potvrdil, že v daný deň obžalovaný pri ich náhodnom stretnutí zháňal telefonický kontakt na poškodeného N. za účelom dohodnutia predaja drog. Svedok S. G. ďalej potvrdil, že na tomto stretnutí svedok I. E. dal obžalovanému zvyšok drogy, ktorú S. G. a I. E. v ten deň spolu kúpili od poškodeného N.. Tento svedok súčasne nevylúčil, že obžalovaný poškodenému N. za drogu zaplatil prostredníctvom svedka I. E. ešte v čase pred spáchaním skutku teda v čase pred plánovaným odovzdaním drogy obžalovaným s dovetkom, že takúto možnosť nemôže výslovne potvrdiť, ale nemôže ju ani výslovne vylúčiť, nakoľko bola pri kúpe drogy úplne bežná a u konzumentov a predajcov drog dlhodobo zaužívaná. Svedok S. G. ďalej potvrdil, že poškodený N. po útoku obžalovaného až do príchodu hliadky PZ na mieste činu intenzívne hľadal plašť (slangový výraz pre striekačku s drogou), a nie peniaze. O tom, že obžalovaný sa mal násilím zmocniť finančnej hotovosti vo výške 200,- Eur sa poškodený N. prvýkrát v jeho prítomnosti zmienil až po príchode hliadky PZ. Svedok S. G. rovnako tak potvrdil obranu obžalovaného spočívajúcu v bežnej praxi pri predaji drogy na ulici, ktorá je dlhodobo taká, že konzument musí drogu predajcovi vždy vopred zaplatiť a až následne mu díler drogu na bezpečnom mieste odovzdá. Svedok S. G. rovnako tak potvrdil, že pri kúpe drogy je konzumentovi predajcom drogy bežne akceptovaný postup, kedy sa viac užívateľov drogy poskladá na zaplatenie kúpnej ceny za drogu s tým, že takto vyzbierané peniaze dílerovi odovzdá len jeden z týchto viacerých konzumentov, resp. osoba, ku ktorej má díler najbližší vzťah a ktorej poskytuje najvýhodnejšiu kúpnu cenu za drogu. Druhým dôkazom preukazujúcich pravdivosť tvrdenia obžalovaného o tom, že sa on voči poškodenému N. domáhal len vydania jeho drogy, za ktorú poškodenému už zaplatil a ktorú preto považoval za svoje vlastníctvo, je prepis komunikácie poškodeného N. a obžalovaného cez aplikáciu WhatsApp, z obsahu ktorej je zrejmé, že poškodený mal v deň spáchania skutku peniaze na zakúpenie drogy, čo poškodenému N. výslovne oznámil. Výslovne mu oznámil aj to, že má záujem o kúpu drogy s použitím slangového výrazu „aby si mohol napratať ten svoj nos“ a za účelom drogy si dohadoval miesto a čas osobného stretnutia s poškodeným N.. Tretím dôkazom nepriamo preukazujúcim pravdivosť tvrdenia obžalovaného o tom, že poškodený N. je dílerom drog, od ktorého si drogu pravidelne kupoval a od ktorého si drogu kúpil aj dňa 26.10.2021 v čase pred spáchaním skutku, je úradný záznam vypracovaný vyšetrovateľom mjr. W.. W., z obsahu ktorého vyplýva, že OČTK majú dlhodobo vedomosť okrem iného aj tom, že poškodený N. sa dlhodobo aktívne zaoberá predajom drog. Z pohľadu obžalovaného si obvyklú pozornosť vyžaduje právna úvaha súdu v otázke posúdenia obsahu pojmu cudzia vec. Súd totiž v odôvodnení rozsudku uviedol, že drogu, ktorú mal v čase spáchania skutku prípadne v držbe poškodený N., je vo vzťahu k obžalovanému vždy cudzou vecou. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že Trestný zákon v žiadnom svojom ustanovení neobsahuje normatívnu definíciu pojmu cudzia vec. Súd si pri svojich úvahách na túto tému pomohol odkazom na citácie odbornej literatúry, ktorú však citoval v rovine presne, resp. bez citácie časti dotknutého textu priamo vyvracajúcej právne úvahy súdu na túto tému. Súd pri týchto úvahách síce aplikoval správne právne normy upravujúce vlastnícke právo, avšak v spojení s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona ich vykladal nesprávnym spôsobom, na základe čoho v rozhodovanej veci dospel k nesprávnemu

právnemu záveru. Ak súd správne tvrdí, že drogy sú nelegálnou komoditou, potom v zmysle tejto úvahy vlastnícke právo k nim nemohlo vzniknúť nielen obžalovanému, napriek tomu, že za na poškodenému N. vopred zaplatil, ale celkom určite ani poškodenému, ktorý tieto drogy rovnako tak držal ako nelegálnu komoditu. Identické konštatovanie musí rovnako platiť aj vo vzťahu ku všetkým osobám, ktoré sa akokoľvek podieľali na výrobe a distribúcii konkrétnych drog. Nakoľko konkrétne drogy, vydania ktorých sa obžalovaný použitím násillia voči poškodenému N. domáhal, boli počas celej ich existencie nelegálne, vlastnícke právo k nim nemohlo vzniknúť žiadnej osobe, ktorá ich kedykoľvek počas ich existencie mala v držbe. Aby bolo možné akúkoľvek vec v súvislosti s trestným činom lúpeže podľa § 188 Tr. zák. označiť za cudziu vec, musí takáto vec tvoriť vlastníctvo inej osoby ako osoby podozrivej zo spáchania trestného činu lúpeže. Bez existencie takejto cudzej veci, t.j. veci tvoriacej vlastnícke právo, konkrétne známej osoby, by nikdy nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu lúpeže. Uvedený právny záver je celkom v súlade s existujúcou rozhodovacou praxou súdov SR, ktoré zhodne konštatujú, že ak ide o vec držanú nelegálne, pretože držba takejto veci je vo všeobecnosti nelegálna (napríklad nelegálne držané omamné a psychotropné látky), osoba, ktorá tieto veci nelegálne drží, čo i aj s úmyslom držať ich pre seba, nemôže k takýmto veciam nadobudnúť vlastnícke ani iné majetkové právo. Preto odobratie takejto veci neoprávnenému držiteľovi nemôže byť prisvojením veci (napríklad krádež heroínu, jeho neoprávnenému distribútorovi nemôže byť trestným činom krádeže podľa § 212 Tr. zák.). Tento všeobecne akceptovateľný právny záver je potom nevyhnutné aplikovať aj na trestný čin lúpeže. V skutočnosti obžalovaný použil voči poškodenému N. násillie s úmyslom zmocniť sa veci - drogy, ktorá nemohla byť ani vlastníctvom obžalovaného, ani vlastníctvom poškodeného N., ani vlastníctvom akejkoľvek inej tretej osoby. Tieto drogy ako nelegálna vec, potom nemohli byť a ani neboli spôsobilým objektom trestného činu lúpeže. Záverom obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 322 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovaného v súlade s ust. § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného M. N. v konečnom návrhu navrhol, aby odvolací súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Podľa jeho názoru zákonné podmienky subsumácie pod trestný čin lúpeže neboli splnené, a to preto, že obžalovaný nemal úmysel sa zmocniť cudzej veci, nakoľko drogy sú vec nelegálna.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí na rozdiel od obhajoby považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pripojil k vyjadreniu obhajcu a požiadal, aby odvolací súd preskúmal a zvážil jeho odvolanie a rozhodol v intenciách odvolacieho návrhu tak, ako je uvedený v odvolaní.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia o vine a treste, ako aj o náhrade škody, ktorý síce odvolateľ nenapadol priamo v odvolaní, ale s výrokom o vine bezprostredne súvisí. Preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Na chyby, ktoré odvolaniami neboli vytýkané, prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Po uvedenom procesnom postupe dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného M. N. nebolo podané dôvodne.

V prvom rade krajský súd musí konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu obžalovaného M. N..

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného M. N., výsluch svedka poškodeného F. N.. Za splnenia podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní boli prečítané svedecké výpovede S. G., I. E., svedkyne W. W. a W. Q. G.. Za splnenia podmienok § 268 ods. Tr. por. bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok W. L. Y. a znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu PZ v M. G.. Ako listinné dôkazy boli v zmysle § 269 Tr. por. prečítané zápisnica o vydaní veci, zápisnica o ohliadke miesta činu, prepis hovorov (č.l. 221 až 224).

Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k správnej záveru, že obžalovaný M. N. sa dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. Vina obžalovaného je preukázaná hlavne výpoveďou svedka poškodeného N. a nepriamymi svedeckými výpoveďami G., E., G. a B.. Čo sa týka

fyzického kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným, tento bol potvrdený nepriamo aj svedkom G., E., svedkyňou G. a B., ktorí sa nevedeli síce vyjadriť k celému jeho priebehu, pretože ho celý bezprostredne nevideli alebo ho len počuli.

Krajský súd sa stotožňuje v celom rozsahu s vyhodnotením jednotlivým dôkazov vo vzťahu k obžalovanému a tiež s posúdením jeho obrany tak, ako ju vyhodnotil okresný súd na strane 6 v treťom odseku. Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i na právne posúdenia konania obžalovaného M. N. sa podrobne, dostatočne a presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku ESĽP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obžalovaného, že obžalovaný použil voči poškodenému N. násilie s úmyslom zmocniť sa veci - drogy, ktorá nemohla byť ani vlastníctvom obžalovaného, ani vlastníctvom poškodeného N., ani vlastníctvom akejkoľvek inej tretej osoby, odvolací súd uvádza, že vykonaným dokazovaním, hlavne výpoveďou svedka - poškodeného bolo preukázané, že obžalovaný sa zmocnil finančnej hotovosti 200,- Eur. Výpoveď svedka - poškodeného v tomto smere je nepriamo podporená jednak prepisom hovoru poškodeného na tiesňovú linku 158 bezprostredne po vykonaní skutku obžalovaným a tiež výpoveďami svedkov S. G. a I. E.. Svedok I. E. vo výpovedi uviedol, že obžalovaný M. N. klamal, keď hovoril, že mali ísť za F. N. kúpiť drogy a uviedol tiež, že sa na drogy neskladali. Teda správne okresný súd vyhodnotil ako účelovú aj obranu obžalovaného, že sa chcel iba zmocniť drogy, za ktorú poškodenému zaplatil prostredníctvom tretej osoby.

Čo sa týka ďalších námietok týkajúcich sa pojmu cudzia vec, k tomu odvolací súd uvádza, že pre kvalifikáciu trestného činu lúpeže podľa § 188 Tr. zák. nie je rozhodujúce, ak páchatel koná v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ktorá však patrí inej osobe, než je osoba, proti ktorej používa násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia (k tomu porovnaj R 44/1986). Zmocnením sa veci treba rozumieť, že páchatel si zjedná možnosť s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal dosiaľ vo svojej moci. Ide o prevedenie faktickej moci nad ňou z oprávnenej osoby na páchatela. Napadnutý nemusí byť vlastníkom veci, stačí, že ju má vo svojej dispozícii (k tomu napríklad R 1/1980, R 41/1967 a R 51/1976).

V skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku je výslovne uvedené, že obžalovaný sa dňa 26.10.2021 od poškodeného N. násillím zmocnil finančnej hotovosti 200,- Eur, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Na tomto závere nemení nič námietka obžalovaného, že OČTK majú vedomosť o tom, že poškodený N. je dílerom drogy. Prípadná trestná činnosť poškodeného N. je vo vzťahu ku skutku kladeného za vinu obžalovanému bez právnej relevancie.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, považoval krajský súd odvolanie obžalovaného M. N. za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného M. N. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.